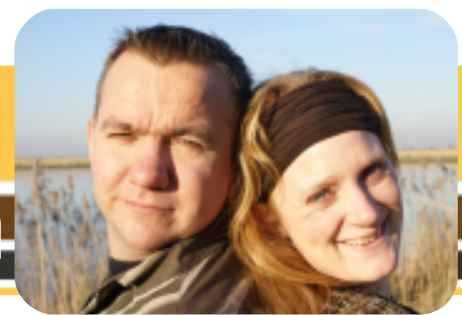

Mozambique Mail

Frank, Sandra & Judah

Hallo allemaal!

Leuk dat jullie weer de tijd nemen om onze nieuwsbrief te lezen!! Het is alweer het derde jaar dat we de april maand hier in Mozambique wonen: de maand dat de regen stopt. De morgens worden kouder, maar de middagen zijn nog lekker warm. Wij gaan langzaam de winter tegemoet, terwijl het bij jullie weer richting de zomer gaat. Geniet maar dubbel van jullie avonden die weer langer worden: hier is het altijd om 18:00 donker!

Medische hulp

Na onze gezondheidszorg- outreach wordt het bekender dat wij soms hulp geven op medisch gebied. Zo stond er op een vroege morgen ineens een echtpaar met een baby voor de deur. De baby was hun dochtertje van twee en half jaar oud die slechts 5 kilo woog (Judah weegt met 8 maanden al het dubbele). Dit kindje is zwaar ondervoed en drinkt alleen nog maar melk; ze zuigt op haar duim en huilt/ kreunt de hele dag. Het is echt wel even schrikken als je ziet hoe ondervoed een kind kan zijn: volledig ingevallen gezicht en vel over been. Sandra is ondertussen voedingscoach geworden van de moeder en baby (Alzira) die 2x in de week bij ons thuis komen om te wegen en om advies te ontvangen over eten en drinken. Alzira is nog steeds superzwak maar begint tekenen van voortuitgang te vertonen: ze speelt nu af en toe, heeft meer volume in haar stem en komt een klein beetje aan.

Onze guard Rajabo werd ziek: malaria. Hij was al naar de gezondheidspost geweest maar kwam terug met paracetamol en kreeg injecties tegen syphilis... de plek van injectie begon ook nog eens te ontsteken... Met gewone malaria medicatie die wij gaven, was hij er snel weer bovenop. De week daarop werden zijn twee jongste kinderen ernstig ziek en hebben zij met hun moeder de nacht bij ons in huis gelogeed. Regelmatig

werden we wakker van huilende babies en controleerde we hun temperatuur (de 3 maanden oude baby had 40 graden koorts). Met paracetamol en de hele nacht het hoofdje van de baby afgesponsen met koud water, kregen we de temperatuur langzaam naar beneden. De volgende ochtend ging het gelukkig een stuk beter en konden ze (met goede instructies) naar huis. Zolang we nog geen kliniek op het trainingscentrum hebben, is ons huis dus af en toe de kliniek. We doen wat we kunnen en bidden om wijsheid want we zijn geen dokters. Ik moet denken aan wat we zagen staan boven een ziekenhuis in Blantyre 'We care, God heals': 'Wij zorgen, God geneest'. Maar niet alles heeft een happy end en er is veel armoede, ziekte en een zeer slecht werkende gezondheidszorg.

onze werkers:
Taimo, Rajabo en Amido

Voorbereidingen DTS

Na een serie vergaderingen zijn we nu vooral praktisch bezig met de voorbereidingen voor de DTS (Discipelschaps Training School). Op het trainingscentrum moet nog veel worden gedaan voordat de school kan beginnen: watersystemen aanleggen, elektriciteit aanleggen, nieuwe schutting voor de latrines, gras maaien, schilderen, stoelen en tafels organiseren etc. We hebben een groot probleem met de aannemer: die heeft een auto gekocht van ons geld waar hij bouw materiaal van had moeten kopen. Na oeverloze gesprekken en honderd slappe verhalen hebben we nu een advocaat ingeschakeld om hier achteraan te gaan. Gerechtigheid is hier niet zo normaal als in NL dus we hopen er het beste van. Dit proces gaat vast maanden duren en dan moeten alle gebouwen al lang al klaar zijn, dus we zitten redelijk klem. Maar de DTS moet gewoon doorgaan en we hebben een goed groot team als staf (9 personen) dus wat dat betreft gaat het hartstikke goed. De aanmeldingen beginnen binnen te komen en we zien uit naar een spannende tijd waarin God mensenlevens gaat veranderen.

april 2011

Nieuwe foto's op www.franksandra.nl!

Building people, bringing LIFE!

Rondom ons huis

Wij werken hard aan het ontwikkelen van ons terrein. We hebben ca. 400 meter hek rondom ons bijna 1 hectare grote terrein geplaatst en ik heb hoogst persoonlijk al het gras gemaaid met een bosmaaier (kwam nog een slang tegen, maar de bosmaaier was sterker). We hebben ook al alle palen gezet voor de omheining van onze achtertuin. Het is een heel gedoe om elke dag al je benodigde materiaal bij elkaar te krijgen. Er zijn me al tig keer planken beloofd maar ik heb ze nog lang niet allemaal binnen. Ik moet elke keer een vrachtwagen organiseren voor een nieuwe karrevracht voor die planken en elke keer over de prijs onderhandelen, maar we hebben de zaak toch redelijk op de rit. Voor morgen moet ik nog 3 kilo spijkers halen en een hele boel liter verlopen olie. We smeren de onderste planken van de schutting in met verlopen olie zodat de termieten ze niet wegvreten. De palen zijn van ijzerhout dus die lusten ze zowiezo al niet. Ik zal wel weer een uur in de wind stinken de komende dagen, met dit soort klussen... maar dat hoort erbij! We hebben ook de container gedraaid en het nachtwachtershuisje op een andere plek opgebouwd. Het begint langzaam te lijken op de plek die we voor ogen hebben. Straks willen we een speelplek timmeren voor kleine Judah want die houdt erg van buiten spelen. In onze afgezette achtertuin heeft hij straks alle ruimte en is tegelijkertijd veilig en dat is toch een prettig gevoel.

Even voorstellen: dit is Elidio

een 19- jarige DTS student van afgelopen jaar. Hij is bij ons team gekomen en is echt een aanwinst. Hij heeft grote liefde voor mensen en heeft visie om zijn eigen volk (de Yao`s) te bereiken. Tijdens onze `gezondheids-outreach` heeft hij vaak voor ons vertaald van portugees naar de stammentaal. Zijn familie is Jezus gaan volgen nadat zijn oudere broer (ook een teamgenoot) door gebed is genezen van een halve verlamming van zijn lichaam. Dit wonder zette de familie op zijn kop. Zij zijn het enige christelijke gezin midden in een moslim dorp en hebben vooral in het begin behoorlijk tegenstand gehad. Door hun goede voorbeeld en open houding hebben ze gelukkig veel relaties. Tijdens onze outreach zat hun binnenhof verschillende keren vol met het halve dorp die kwamen luisteren naar ons gezondheidsonderwijs. Door de hulp is er veel vertrouwen gewonnen in het dorp, maar het is en blijft een uitdaging voor hen om op hun plek te getuigen van wat Jezus in hun leven heeft gedaan. Vader wilde er allemaal niets van weten en is er vandoor. Hij wil zijn zonen nooit meer zien en dat doet veel verdriet bij Elidio. Elidio komt elke week wel een keer bij ons langs om te kletsen: hij wil heel graag meer leren. Als je met hem optrekt merk je hoeveel hij aan anderen denkt en mensen helpt en bemoedigt.

Colofon

Frank en Sandra Obdam

Jovens com uma Missão

CP 114 Lichinga 90100

Niassa, Mozambique

info@franksandra.nl

mobiel: 00258-846190939 (nieuw!)

vast: 00258-26940044

giften:

tnv Rafael Almere Zending

rekeningnummer 4108074

ovv Frank en Sandra

nieuwsbrief:

Henk en Nella Wierenga 036-

5334159

gebed:

Ursula van Schie 036-5335963

YWAM = 'To know God and to make Him known'

Veel liefs van Frank, Sandra en Judah!